

Sygn. akt VIII **Pa 98/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska
Sędziowie:	SSO Grażyna Łazowska SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (spr.)
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017r. w G.

sprawy z powództwa M. C. (C.)

przeciwko (...) Bank Spółce Akcyjnej w W.

o odszkodowanie

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 12 kwietnia 2017 r. **sygn. akt** VI P 350/16

1) oddala apelację;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 337,50 zł (trzysta trzydzieści siedem złotych i pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (spr.) (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 98/17

UZASADNIENIE

Powód M. C. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. kwoty 5.133 zł tytułem odszkodowania należnego z umowy o zakazie konkurencji, obowiązującej powoda po ustaniu stosunku pracy, w okresie od dnia 12 września 2015 roku do dnia 25 września 2015 roku oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana wniosła w odpowiedzi na pozew o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według przedłożonego spisu kosztów w łącznej kwocie 2.488,25 zł .

Sąd Rejonowy w G. wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2017 roku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.133 zł tytułem odszkodowania należnego z umowy o zakazie konkurencji, obowiązującej powoda po ustaniu stosunku pracy, w okresie od dnia 12 września 2015 roku do dnia 25 września 2015 roku, zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie 1, nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 257 zł tytułem opłaty stosunkowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony.

Sąd I instancji ustalił, że:

W okresie od dnia 1 sierpnia 1995 roku do dnia 11 września 2015 roku powód był zatrudniony w (...) Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej w K. na podstawie umowy o pracę, ostatnio na stanowisku wiceprezesa zarządu w pełnym wymiarze czasu pracy.

W dniu 3 lutego 2005 roku strony stosunku pracy zawarły umowę nr (...) o obowiązku zachowania tajemnicy oraz zakazie konkurencji. Zgodnie z jej postanowieniami powód zobowiązał się, że po ustaniu stosunku pracy, przez okres 3 miesięcy nie będzie podejmował działalności konkurencyjnej wobec działalności pracodawcy, polegającej w szczególności na: 1) świadczeniu pracy na podstawie umowy o pracę lub na innej podstawie, ani nie będzie starał się o podjęcie pracy na rzecz podmiotu prowadzącego działalność konkurencyjną wobec działalności pracodawcy, 2) objęciu funkcji w organach podmiotów prowadzących działalność konkurencyjną wobec działalności pracodawcy ani funkcji doradczych w tych podmiotach, 3) uczestniczeniu w przedsięwzięciach lub podmiotach prowadzących działalność konkurencyjną wobec działalności pracodawcy, w szczególności poprzez wnoszenie wkładów, nabywanie lub obejmowanie udziałów lub akcji, za wyjątkiem nabywania lub obejmowania, w celu lokaty kapitału, akcji oferowanych w publicznym obrocie papierami wartościowymi, 4) podejmowaniu lub prowadzeniu działalności konkurencyjnej wobec działalności pracodawcy, na własny lub cudzy rachunek (§ 2 umowy).

W zamian za wykonanie powyższego zobowiązania, pracodawca zobowiązał się do wypłaty - przez czas trwania ograniczenia - odszkodowania w wysokości 100% wynagrodzenia, otrzymanego przez powoda przed ustaniem stosunku pracy. Odszkodowanie to miało być wypłacane powodowi po ustaniu stosunku pracy, w miesięcznych ratach wypłacanych z dołu, licząc od daty rozwiązania stosunku pracy (§ 3 umowy).

Ze skutkiem na dzień 11 września 2015 roku (...) w K. rozwiązała z powodem umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z winy pracownika – z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych polegającego na ciężkim i rażącym naruszeniu dbałości o dobro zakładu pracy oraz wykonywania obowiązków pracowniczych ze szczególną dbałością o majątek pracodawcy.

Pismem z dnia 16 sierpnia 2015 roku – doręczonym powodowi w dniu 25 września 2015 roku – (...) w K. rozwiązała z powodem umowę o obowiązku zachowania tajemnicy oraz o zakazie konkurencji ze skutkiem natychmiastowym.

Powód wywiązał się z obowiązków nałożonych na niego na mocy ww. umowy o zakazie konkurencji.

(okoliczność niesporna)

Po ustaniu zatrudnienia – do lutego 2016 roku - powód nie pozostawał w zatrudnieniu u innego pracodawcy i nie wykonywał jakiejkolwiek działalności zawodowej. Nie starał się również o podjęcie pracy na rzecz podmiotów prowadzących działalność konkurencyjną względem (...) w K.. Nie pełnił również żadnych funkcji w organach tego typu podmiotów i nie wносił, nie nabywał i nie obejmował akcji lub udziałów w sposób naruszający umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy. Powód jedynie pełnił funkcję członka Zarządu Stowarzyszenia (...) w K., którego przedmiotem działalności jest bezpłatna pomoc osobom potrzebującym. Powód z tego tytułu nigdy nie

pobierał żadnego wynagrodzenia. W okresie po ustaniu stosunku pracy powód tymczasowo pobierał emeryturę, do której prawo w okresie pracy w (...) było zawieszane.

W lutym 2016 roku - po raz pierwszy po rozwiązaniu umowy o pracę z Powszechną (...) w K. – powód podjął aktywność zawodową, zawierając z inną Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową umowę o dzieło. Po upływie 1,5 miesiąca umowa została powodowi wypowiedziana ze względu na wprowadzenie zarządu komisarycznego w tym podmiocie.

Decyzją z dnia 26 kwietnia 2016 roku Komisja Nadzoru Finansowego zdecydowała o przejęciu (...) w K. przez pozwaną spółkę. W uzasadnieniu ww. decyzji wskazano, że przejęcie (...) w K. przez pozwaną oznacza przejęcie wszelkich praw i obowiązków, tj. wszystkich zobowiązań.

Powód nie otrzymał odszkodowania za wywiązanie się z zobowiązań przyjętych na mocy ww. umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy.

Sąd Rejonowy stwierdził, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Poza sporem pozostawało, że powoda łączył z Powszechną Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo - Kredytową z siedzibą w K. (poprzednikiem prawnym pozwanej) stosunek pracy, nawiązany na podstawie umowy o pracę, trwający w okresie od dnia 1 sierpnia 1995 roku do dnia 10 września 2015 roku. Poza sporem pozostawało również, że w dniu 3 lutego 2005 roku strony zawarły – z zachowaniem formy pisemnej - umowę nr (...) o obowiązku zachowania tajemnicy oraz zakazie konkurencji, obowiązującą do dnia jej rozwiązania z dniem 25 września 2015 roku. Po ustaniu stosunku pracy powoda z ww. Powszechną (...) w K. przedmiotowa umowa obowiązywała zatem w okresie objętym sporem, tj. od dnia 12 września 2015 roku do dnia 25 września 2015 roku, a zatem przez 14 dni, za które powód żądał w przedmiotowym postępowaniu zapłaty odszkodowania. W świetle art. 101¹ k.p. i 101³ k.p. dopuszczalność jej zawarcia oraz dochowanie wymogów w zakresie formy nie budziły wątpliwości Sądu.

Strona pozwana nie kwestionowała również, że powód wywiązał się z obowiązków nałożonych na niego mocą postanowień zawartych w § 2 ww. umowy. Niezależnie od tego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań powoda potwierdza, że w okresie jej obowiązywania powód nie naruszył przyjętych na jej mocy zobowiązań. W zamian zaś za ich wykonanie powód uprawniony był do odszkodowania - w okresie trwania ograniczeń – w wysokości 100 % wynagrodzenia otrzymanego przez niego przed ustaniem stosunku pracy „za okres odpowiadający okresowi” obowiązywania owych ograniczeń. Przedmiotowe odszkodowanie winno zaś być wypłacone po ustaniu stosunku pracy w miesięcznych ratach „co miesiąc, z dołu, licząc od daty rozwiązania stosunku pracy” (§ 3 umowy). Pozwana nie przeczyła, że zgodnie z obliczeniami strony powodowej, przedmiotowe odszkodowanie – obliczone proporcjonalnie do okresu obowiązywania umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy – wynosić winno 5.133 zł.

Sąd I instancji wskazał, że istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia zagadnienia o charakterze prawnym, tj. czy wśród zobowiązań, które pozwana przejęła na mocy decyzji Komisji Nadzoru Finansowego ((...)) z dnia 26 kwietnia 2016 r. od (...) w K., znajduje się również obowiązek zapłaty powodowi odszkodowania z tytułu ww. Umowy, czy też – w świetle eksponowanych przez pozwaną ograniczeń wynikających z art. 23¹ k.p. - obowiązek ten został wyłączony.

Sąd Rejonowy podzielił stanowisko strony powodowej uznając, że pozwana – jako „bank przejmujący” Powszechną (...) w K. - przejęła również obowiązki wynikające z ww. umowy, w tym obowiązek zapłaty odszkodowania dochodzonego przez powoda w przedmiotowym postępowaniu. Powód słusznie bowiem wskazywał, że zgodnie z art. 74i ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych z dnia 5 listopada 2009 roku (Dz.U. z 2016 r. poz. 1910) „z dniem przejęcia kasa albo bank krajowy przejmujący wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki kasy przejmowanej”. W przypadku zaś przejęcia wybranych jedynie praw majątkowych bądź wybranych zobowiązań, przepis ten konsekwentnie stanowi, że „następstwo prawne ogranicza się do przejmowanych praw majątkowych i zobowiązań”. W przedmiotowej sprawie nie ma wątpliwości, że na mocy decyzji (...) z dnia 26 kwietnia 2016 roku, z tym dniem doszło do sukcesji generalnej pomiędzy Powszechną (...) w K., a pozwaną. W rezultacie, pozwana przejęła również powstały przed tą datą obowiązek zapłaty na rzecz powoda odszkodowania określonego w § 3 ww. umowy.

Stanowiska tego nie podważają podnoszone przez pozwaną argumenty, zgodnie z którymi skoro w momencie przejście (...) w K. przez pozwaną stosunek pracy pomiędzy Powszechną (...) w K., a powodem już nie istniał to pozwana nie stała się stroną tego stosunku pracy. Kwestia ta nie ma bowiem znaczenia w przedmiotowej sprawie. Przypomnienia wymaga, że powód nie twierdził, że łączył go z pozwaną stosunek pracy, a swe roszczenie wywodził z faktu, iż z momentem rozwiązania umowy o zakazie konkurencji i wywiązania się przez niego z nałożonych na jej mocy obowiązków powstała po jego stronie wierzytelność odszkodowawcza, a po stronie (...) w K. dług, który następnie – w drodze sukcesji generalnej – został przejęty przez pozwaną.

Sąd Rejonowy nie kwestionował również przywołanego w odpowiedzi na pozew stanowiska Sądu Najwyższego dotyczącego kwestii przejścia zobowiązań wynikających z umów o zakazie konkurencji w razie przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę w trybie art. 23¹ k.p. Słusznie podniosła strona pozwana – powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego – że umowa o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy nie jest elementem stosunku pracy, który podlega regulacji z art. 23¹ k.p., w związku z czym wynikające z niej zobowiązanie do wypłaty odszkodowania nie przechodzi na nowego pracodawcę.

Wyjaśnienia jednak wymaga, że konstrukcja prawna „przejścia zakładu pracy” na innego pracodawcę, uregulowana w przywołanym przepisie, dotyczy innej sytuacji – o węższym zakresie – niż miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Dotyczy bowiem sytuacji, w której jeden podmiot „przekazuje” drugiemu wyłącznie status pracodawcy, a co za tym idzie, prawa i obowiązki w tym zakresie. Stąd w ramach spraw rozpoznawanych przez Sąd Najwyższy, a przywołanych przez pozwaną istotnym było rozstrzygnięcie, w jakiej relacji umowa o zakazie konkurencji pozostaje do stosunku pracy. W przedmiotowej zaś sprawie miało miejsce – jak już wskazano wyżej – przejście na pozwaną wszystkich praw i obowiązków przejmowanej (...) w K., a nie tylko „przejście zakładu pracy”. W konsekwencji, pozwana – jako podmiot obciążony sukcesją generalną w zakresie wszystkich praw i obowiązków ww. (...) - przejęła również obciążający ten podmiot obowiązek zapłaty powodowi odszkodowania za wykonanie przez niego zobowiązań wynikających z przedmiotowej umowy o zakazie konkurencji, niezależnie od tego w jakiej relacji prawnej umowa ta pozostaje do stosunku pracy.

W ocenie Sądu Rejonowego brak było również podstaw do oddalenia powództwa z uwagi na tryb rozwiązania z powodem umowy o pracę, tj. rozwiązania jej bez wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia przez powoda obowiązków pracowniczych i podnoszonego przez pozwaną zarzutu braku dbałości o dobro zakładu pracy w okresie trwania umowy o pracę. Nie są to bowiem okoliczności, które w świetle postanowień przedmiotowej umowy o zakazie konkurencji bądź przepisów prawa pracy wyłączałyby powstanie obowiązku zapłaty dochodzonego w przedmiotowym postępowaniu odszkodowania. Sąd nie stwierdził również, by jego zasądzenie było sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Strona pozwana ani nie wskazała jakie zasady stoją na przeszkodzie uwzględnieniu roszczenia, ani również nie wykazała okoliczności, które jej zdaniem miałyby znaczenie w świetle bliżej nie określonych zasad współzycia społecznego.

O kosztach zastępstwa procesowego powoda Sąd Rejonowy orzekł na podstawie § 2 pkt. 4 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia powództwa (Dz.U. z 2015 r. Poz. 1804).

Na zasadzie art. 477² § 1 k.p.c. Sąd I instancji nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w pkt. 1.

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 623) Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w G. - kwotę 257 zł tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony zgodnie z treścią art. 96 ust. 1 pkt. 4 powołanej ustawy.

Pozwana zaskarżyła powyższy wyrok apelacją - w całości.

Rozstrzygnięciu zarzuciła obrazę prawa materialnego, tj.:

a) art. 74i ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 roku o spółdzielczych kasach oszczędnościowo - kredytowych (Dz.U. z 2012 r. poz. 855 ze zm.) poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że w przypadku przejścia spółdzielczej kasy oszczędnościowo - kredytowej przez bank nie stosuje się przepisów prawa pracy normujących zasady przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę (w tym art. 23¹ k.p.), podczas gdy przepis art. 74c ust. 15 ustawy z dnia 5 listopada 2009 roku o spółdzielczych kasach oszczędnościowo - kredytowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 855 ze zm.) *expressis verbis* wskazuje, że w przypadku przejścia spółdzielczej kasy oszczędnościowo - kredytowej przez bank krajowy zastosowanie znajduje art. 23¹ k.p., którego prawidłowa wykładnia stanowi, że roszczenie pracownika o zapłatę odszkodowania z tytułu umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy nie przechodzi na nowego pracodawcę;

b) art. 23' k.p. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy stan faktyczny niniejszej sprawy - przejście zakładu pracy na nowego pracodawcę - w wyniku decyzji administracyjnej (...) o przejściu (...) przez bank krajowy, wyczerpuje przesłanki jego zastosowania.

W oparciu o powyższe zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania zgodnie ze złożonym do akt sprawy spisem kosztów oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych tytułem zwrotu kosztów w instancji odwoławczej.

W odpowiedzi na apelację powód wniosł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania w II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w G. zważył, co następuje:

apelacja jest niezasadna.

Sąd Rejonowy dokonał ustaleń faktycznych, które Sąd II instancji podziela w całości i przyjmuje za własne. Także wykładnia przepisów prawa materialnego dokonana przez Sąd Rejonowy i ich zastosowanie nie budzi zastrzeżeń. Powyższe kwestie zostały szczegółowo omówione przez Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu wyroku i zbędne jest ich ponowne przytaczanie.

Zarzuty apelacji są chybione.

Sąd I instancji nie naruszył przepisu art. 74i ust. 2 oraz art. 74c ust. 15 ustawy z dnia 5 listopada 2009 roku o spółdzielczych kasach oszczędnościowo - kredytowych (Dz.U. z 2012 r. poz. 855 ze zm.)

Przepis art. 74i ust 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych stanowi, że z dniem przejścia kasa albo bank krajowy przejmujący wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki kasy przejmowanej, a w przypadku przejścia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań, następstwo prawne ogranicza się do przejmowanych praw majątkowych i zobowiązań. Z kolei przepis art. 74c ust. 15 stanowi, że w przypadku przejścia kasy termin na przekazanie informacji, o której mowa w art. 23¹ § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), nie może być krótszy niż 2 dni. W przypadku decyzji o likwidacji kasy przepisu art. 23¹ tej ustawy nie stosuje się. Z brzmienia tych dwóch przepisów pozwana wywodzi, że Sąd I instancji błędnie przyjął, iż w przypadku przejścia spółdzielczej kasy oszczędnościowo - kredytowej przez bank nie stosuje się przepisów prawa pracy normujących zasady przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę (w tym art. 23¹ k.p.) oraz, że powinien uznać, iż roszczenie pracownika o zapłatę odszkodowania z tytułu umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy nie przechodzi na nowego pracodawcę zgodnie z prawidłową wykładnią przepisu art. 23¹ k.p. Sąd Okręgowy nie zauważył aby w uzasadnieniu wyroku Sąd I instancji zawarł zarzucane mu stwierdzenia. Sąd Rejonowy wyraźnie wskazał, że roszczenie pracownika o zapłatę odszkodowania z tytułu umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy nie przechodzi na nowego pracodawcę na podstawie art. 23¹ k.p., ponieważ umowa o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy nie jest elementem stosunku pracy, który podlega regulacji z art. 23¹ k.p. W żadnym zdaniu

uzasadnienia Sąd I instancji nie stwierdził, że w przypadku przejścia spółdzielczej kasy oszczędnościowo - kredytowej przez bank nie stosuje się przepisów prawa pracy normujących zasady przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę (w tym art. 23¹ k.p.). Sąd Rejonowy jasno wyraził stanowisko, że w odniesieniu do roszczenia powoda będącego przedmiotem sporu jego podstawą nie jest przepis art. 23¹ k.p. – co nie oznacza, że przyjął, iż w przypadku przejścia spółdzielczej kasy oszczędnościowo - kredytowej przez bank nie stosuje się przepisów art. 23¹ k.p. – jak już wyżej podniesiono. Sąd I instancji uznał jedynie, że z mocy decyzji Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 26 kwietnia 2016 roku, z tym dniem doszło do sukcesji generalnej pomiędzy Powszechną (...) w K., a pozwaną. W rezultacie, pozwana przejęła również powstały przed tą datą obowiązek zapłaty na rzecz powoda odszkodowania określonego w § 3 umowy o zakazie konkurencji. Stanowisko to w pełni podziela Sąd II instancji.

Wzajemna relacja przepisów art. 74i ust. 2 oraz art. 74c ust. 15 ustawy z dnia 5 listopada 2009 roku o spółdzielczych kasach oszczędnościowo - kredytowych została trafnie przedstawiona przez Sąd Rejonowy.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut apelacji dotyczący niezastosowania przepisu art. 23¹ k.p. Stawiając ten zarzut pozwana jest niekonsekwentna albowiem sama twierdzi, że roszczenie o odszkodowanie z tytułu zakazu konkurencji po rozwiązaniu stosunku pracy nie przechodzi na nowego pracodawcę. Dodać należy, że skoro umowa o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy nie jest objęta treścią stosunku pracy, to nie znajduje do niej zastosowania art. 23¹ k.p. Ustanowiony w tym przepisie skutek przejścia nie obejmuje bowiem praw i obowiązków wynikających z innych niż stosunek pracy stosunków prawnych, choćby były z nim związane. W konsekwencji, art. 23¹ § 1 k.p. nie ma zastosowania do umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy zawartej z poprzednim pracodawcą. Nie oznacza on wyłączenia możliwości przejścia klauzuli konkurencyjnej na nowego pracodawcę na innej podstawie prawnej niż art. 23¹ § 1 k.p. Nowy pracodawca może bowiem stać się stroną tej klauzuli w okolicznościach, w których podstawę prawną przejścia zakładu pracy stanowiły inne przepisy przewidujące sukcesję praw i obowiązków (np. art. 55¹ i następne k.c.; art. 494, art. 531 k.s.h.) – tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 stycznia 2017 roku, I PK 275/16, Lex nr 2238243 – na wyrok ten powołała się pozwana w apelacji. W ocenie Sądu Okręgowego potwierdza on trafność rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. W niniejszej sprawie żądanie powoda skierowane przeciwko pozwanej było uzasadnione i miało podstawę prawną w art. 101² § 1 k.p. oraz decyzji Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 26 kwietnia 2016 roku i w art. 74i ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, z mocy których pozwana przejęła w ramach sukcesji generalnej wszystkie długi przejętej (...) Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w K..

Sąd Okręgowy uznał za słuszny pogląd Sądu I instancji, że powód nie nadużył swojego prawa podmiotowego – art. 8 k.p.. Okoliczność, że z powodem rozwiązano stosunek pracy w trybie bez wypowiedzenia z winy pracownika nie zwalnia pozwanej od obowiązku zapłaty mu odszkodowania za powstrzymanie się od działalności konkurencyjnej po rozwiązaniu stosunku pracy. Celem zawarcia umowy o zakazanie konkurencji po ustaniu stosunku pracy jest ochrona interesów pracodawcy przez zobowiązanie byłego pracownika, który miał dostęp do szczególnie ważnych informacji dotyczących pracodawcy, do niepodejmowania działalności konkurencyjnej aby nie zostały ujawnione informacje, których ujawnienie mogłyby narazić pracodawcę na szkodę. Sposób rozwiązania stosunku pracy nie ma przy tym znaczenia. Wbrew twierdzeniu apelującej, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego, obowiązuje zasada domniemania niewinności i z faktu prowadzenia postępowania przygotowawczego nie wynika domniemanie, że powód ponosi odpowiedzialność za konieczność przejścia (...) Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w K. przez pozwaną. W związku z powyższym oddalony został wniosek o zwrócenie się o akta sprawy 5 Ds. 13/2006 prowadzonej przez Prokuraturę Okręgową w G..

Apelacja została oddalona na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 i § 9 ust. 1 pkt 2 oraz § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.)

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia